

ραιά και από Πειραιώς εις Ἀθήνας. Ἄ! κλεψύδρα! πόσον σ' ἐπόθησα και πόσον περισσώτερον μετ' ὀλίγον θά σε ποθήσω! Ἀπό τῆς τραπέζης ἀκόμη, οἱ ἀθεόφοβοι δικηγοροτέττιγες, με ἠπέλιθσαν ὅτι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν θά ἑμιλήσῃ τοῦλάχιστον ἐπὶ τρεῖς ὥρας. Καί εἶναι ὁκτώ οἱ ἀνελεῆμονες!

Τὸ δικαστήριον ἀποσυρθὲν εἰς διάσκεψιν ἀποφαίνεται ὑπὲρ τῆς γνώμης τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Βίσαγγελέως.

Ἀρχεται ἡ κλήρωσις τῶν Ἐνορκῶν. Σημειῶ ἀπλῶς ὅτι ὁ πρῶτος ἐκλεχθεὶς λέγεται Καλομοίρης* καὶ εἰς ἕκ τῶν δώδεκα Τσιροπεινάς.

Ἦμωσαν ἤδη τὸν ὄρκον τῶν οἱ Ἐνορκοί. Ἦκουσα μεταξὺ ἄλλων και τινὰς ἀσθενεῖς φωνὰς αἰτίνες διόλου δέν με εὐπρέστησαν. ὦ! Ὅρκε, διατί νά μὴν εἶσαι ἀκόμα θεὸς με ὁσαῖ και με σάρκας διὰ νά ἀπειλῆς τοὺς Ἐπιόρκους με τὰς φλόγας τῆς Στυγὸς σου;

Ὁ Πρόεδρος ἱερακρίζονε τὴν ταυτότητα τῶν κατηγορουμένων. Ἴδου αἱ βραχίται αὐτοδιογραφικαὶ σημειώσεις:

Θρασύβουλος Βελéndζας. Ἐτῶν 55, ἐγεννήθη ἐν Ἀταλάντῃ, συνταξιούχος ὑπάλληλος, ἐγγαμος ἔχων τέσσαρα κοράσια, τὸ ἐν ἐγγαμον, τὸ ἄλλο ἐν ὧρα γάμου και τὰ δύο ἀνήλικα.

Πρόεδρος. Κατηγορήθηκε ἄλλοτε;

Β. Οὐδέποτε.

Π. Ὅποτε αὐτὴν μόνην τὴν κατηγορίαν ἔχεις;

Β. Διὰ μίαν μοῦ ἤλθαν ὄλαι αἱ κατηγορίαι.

Π. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ τοῦ γραμματοσήμου;

Β. Αὐθημερὸν ἔλαβα και τὰ ἄλλα.

Π. Ποῖαι εἶναι αἱ ἄλλαι;

Β. Ἡ μία ἀφορᾷ τὸ Ταμεῖον ἡ ἄλλη τὸν καυμέν.

Π. Γράμματα γνωρίζεις;

Β. Μάλιστα.

Ἀχιλλεὺς Βελéndζας. Ἐτῶν 50. Μοίραρχος.

Π. Βίσαι ἐγγαμος.

Α. (Διστάζει).

Π. Ἐχεις γυναίκα.

Α. (Μετὰ δισταγμοῦ) Βέβαια ἔχω. Ζῆ, ζῆ.

Π. Κατηγορήθηκε ἄλλοτε;

Α. Ποτέ. (Μετ' ἀδιαφορίας). Μόνον μιὰ φορὰ γιὰ τὰ ἄκλογικὰ, τότε, ἐπὶ Βουλγαρίῃ.

Ὁ Καυμάκης εἶναι ἐτῶν 49, ἐγγαμος, ἔχων πέντε τέκνα.

Ὁ Ἰωάννης Βελéndζας εἶναι ἐτῶν 27 και κτηματίας.

Ἐκφωνεῖται ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν μαρτύρων. Ὁ Κλητὴρ ἔχει ἐν ἐλάττωμα εἰς τὴν γλῶσσαν. Βίνας κόπτης ὄχι καφεῖ, ἀλλὰ τῶν ὀνομάτων. Καὶ ἀκούεις: Κωστής Ἄνα—και μετ' ὀλίγον:—στασιάδης. Γιώργη, Ζω—και ἔπειτα —: ρικος.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ Πρόεδρος διακόπτει τὴν συνεδρίασιν και χάρις εἰς τὴν διακοπὴν αὐτὴν ἐγράψα ὄσα ἐγράψα.

Ἡ ὥρα εἶναι 2 1/2, και μετὰ ἐν τέταρτον ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Ὅπως λοιπὸν τελείαν και τὴν ὑπογραφήν μου.

Καλιβάν,

Ἦρα ὄν ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου.

Μάρτυς Μαρτῖνος κατέθεσεν ὅτι ἡ Διεύθυνσις Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου ἀνέφερεν εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἀρχὴν ὅτι ἔχει σοβαρὰς ὑπονοίας περὶ καταναλώσεως κινδύλου γραμματοσήμου ἐντὸς τοῦ Κ. Ταχυδρομείου και ἡ Ἀνάγκη δέν πρόβη εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν.

Καλιβάν.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Μὰ διαβάζετε τὰ ἄρθρα τοῦ Μιμῆ;

Χάνετε. Διαβάζετέ τα, διαβάζετέ τα. Ἐχουν και θεωρίας περὶ Ἀθηναίων και ἑτεροχθόνων. Τώρα θ' ἀρχίσωμεν νὰ ψηφίζωμεν μόνον ὄσους εἶναι γραμμένοι εἰς τὸ Ἀθηναῖκο Libro d' oro.

Ἄφου τὸ θέλει ὁ Μιμῆς!

Ἐπλημύρησε τὸ γραφεῖον μας ἀπὸ ἐκθέσεις και ἀπὸ ἐρωτήσεις.

— Δέν θά γράψῃς διὰ τὸν ἐπιτίμον;—Αὐτὸ πλέον τοῦμεινε.

— Δέν θά γράψῃς διὰ τὸν Γαλιβάνην δυὸ λόγια;

— Δέν θά γράψῃς γιὰ τὸ ξύλο ποῦ ἔπεσε; γιὰ τὰ ποδοκροτήματα;

— Σοῦ ἐγραψα κάτι τι ἐν βίᾳ.—Και νά σου δέκα χειρόγραφα.

— Σοῦ ἔφερα κάτι νόστιμο. — Και νά σου δεκαπέντε χειρόγραφα.

— Ὅχι, κύριοι, δέν θά γράψωμεν.—Ὁ Κωνσταντινίδης ἀνασαίνει.

— Ναὶ κύριοι, θά γράψωμεν.—Ὁ Κωνσταντινίδης σκυλιάζει.

Θά γράψωμεν ὅτι χαίρομεν διότι τὸ πανεπιστήμιον ἔδωκε σημεῖα τινὰ ζωῆς. Βίχομεν ἀπελπισθῆ. Δέν ἐβλέπαμεν οὔτε μίαν καρτέλα νά σπάσῃ εἰς κεφάλι φοιτητοῦ ἡ ἄλλου ἀπὸ φοιτητῆν. Ἐνόμιζες ὅτι ἡ νεολαία μας ἐξελάμβανε ταῖς καρτέλαις, τὰ μπαστούνια, ταῖς ὀμβρέλαις τὰ κεφάλια και τὰ μούτρα ἀντὶ τιμῶν ξύλων ἡ ἀγίων λειψάνων και διὰ τοῦτο δέν ἔθραυε τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δέ. Τώρα, μάλιστα!

Δέν σὰς ἀρκοῦν αὐτὰ τὰ δύο λογάκια; Ἀχάριστοι! Θέλετε νὰ γράψωμεν δι' ὄλα. Διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ἐγκαθητόους, τοὺς δαρέντας, τοὺς δειράντας, τοὺς φοιτητὰς, τοὺς μὴ φοιτητὰς, τὰ στρατολογηθέντα ἐκ τῶν Γυμνασίων παιδαρέλια, ταῖς γροθιαῖς, ταῖς μπαστούνιας, τὴν γυμναστικὴν, τὰ πηδήματα, τὰ ραπίσματα, τὰ σπασίματα, τὰ αἵματα, τὰ πιστόλια, τοὺς τραμπούκους, τὰ αἴσχη, τὰς ὑπαρτότητας, τοὺς ἐπιτίμους και τοὺς ὀμοίους τῶν. Ἐ! δέν ἤμποροῦμεν σήμερον. Σὰς ὑποσχόμεθα ἄλλοτε νὰ τὰ ξαναποῦμε ὀλίγον.

Ἡ μόνη ἐγερσις τοῦ λαοῦ ἦν ἐπέτυχεν ὁ πολιτικὸς σὺλλογος ἡ Ἐγερσις μέχρι σήμερον, εἶναι ἡ ὀμώνυμος ἐφημερίς του.

Εἶναι και αὐτὸ ἀπαράλλακτον, ὄπως ἡ ἰσότης τοῦ Συντάγματός μας, ἥτις εὐρίσκεται μόνον εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ Ἀλευροπώλειου ἡ Ἰσότης